

Visor till gitarr



*Frid och stilla ro,
kärlek, hopp och tro*

Visor till gitarr
12

Musik att minnas 

Visor till gitarr

12

*Frid och stilla ro,
kärlek hopp och tro*

Musik att minnas 

Barnatro	7	Långt bortom rymder vida	31
Bereden väg för Herran	6	Låt oss sprida solsken	29
Blott en dag	4	Löftena kunna ej svika	11
Bred dina vida vingar	9	Morgon mellan fjällen	5
De komma från öst och väst	12	Närmare Gud, till dig	16
Den blomstertid nu kommer	18	O store Gud	32
Den signade dag	3	O hur saligt att få vandra	25
Din klara sol	5	Ovan där	28
Säg mig du lilla fågel	17	Oändlig nåd	3
Guldgrävarsången	23	O sällhet stor	21
Gyllne morgon	22	Pärleporten	30
Här en källa rinner	19	Sorgen och glädjen	20
Härlig är jorden	13	Säg mig du lilla fågel	14
I denna ljuva sommartid	19	Tryggare kan ingen vara	8
Jag har hört om en stad...	27	Var glad	10
Jag har i himlen en vän så god	26	Var jag går i skogar...	17
		Är du glad av hjärtat nöjd?	15

Den sig - na - de dag, som vi nu här se av him - me - len till oss ned -
 kom - ma, han bli - ve oss säll, han lå - te sig te oss
 al - la till gläd - je och from - ma! Ja, Her - ren den högs - te oss
 al - la i dag för syn - der och sor - ger be - va - re!

2. Den signade dag, den signade tid
 var morgon jag månne betänka,
 då nådenes sol så härlig och blid
 rann upp för all världen att blänka
 och herdarna hörde Guds änglar i skyn,
 som sjöngo att dagen var kommen.

3. Om än varje träd och gräs på vår mark
 fått stämma och talande tunga
 om djurens och fåglarnas, ljuvlig och stark
 som änglarnas röst kunde sjunga,
 förmådde de aldrig till fyllest Guds son
 Vår Frälsare Jesus, lova.

C Dm G7 C

Blott en dag, ett ö-gon-blick i sän-der, vil-ken tröst, vad än som kom-mer på! Allt ju

Dm G7 C

vi - lar i min Fa-ders hän-der, skul-le jag, som barn, väl ängs-las då? Hansom

C Dm G7 C

bär för mig en få - ders hjär - ta, han ju ger åt var - je ny - född dag dess be-

Dm G7 C

skär - da del av fröjd och smär - ta, mö-da, vi - la och be - hag.

C Dm

2. Själv han är mig alla dagar nära

G7 C

för var särskild tid med särskild nåd.

Dm

Varje dags bekymmer vill han bära,

G7 C

han som heter både Kraft och Råd.

Dm

Att sin dyra egendom bevara

G7 C

denna omsorg har han lagt på sig.

Dm

Som din dag, så skall din kraft ock vara,

G7 C

detta löfte gav han mig.

C Dm

3. Hjälp mig då att vila trygg och stilla

G7 C

blott vi dina löften, Herre kär.

Dm

Och ej trones dyra kraft förspilla,

G7 C

som i ordet mig förvarad är.

Dm

Hjälp mig Herre, att vad helst mig händer

G7 C

taga av din trogna fadershand

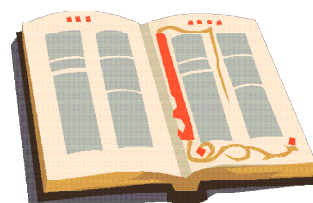
Dm

Blott en dag, ett ögonblick i sänder

G7 C

tills jag nått det goda land.

Allting har sin tid, och vart företag under himmelen har sin stund.
 Födås har sin tid, och dö har sin tid.
 Plantera har sin tid, och rycka upp det planterade har sin tid.
 Dräpa har sin tid, och läka har sin tid.
 Bryta ned har sin tid, och bygga upp har sin tid.
 Gråta har sin tid, och le har sin tid.
 Klaga har sin tid, och dansa har sin tid.
 Kasta undan stenar har sin tid, och samla ihop stenar har sin tid.
 Taga i famn har sin tid, och avhålla sig från famntag har sin tid.
 Söka upp har sin tid, och tappa bort har sin tid.
 Förvara har sin tid, och kasta bort har sin tid.
 Riva sönder har sin tid, och sy ihop har sin tid.
 Tiga har sin tid, och tala har sin tid.
 Älska har sin tid, och hata har sin tid.
 Krig har sin tid, och fred har sin tid.
Predikaren 3:1-8





Din kla - ra sol går å - ter opp, jag tac - kar Dig, min Gud. Med



kraft och mod och ny - fött hopp jag hö - jer gläd - jens ljud.

2. Din sol går opp för ond och god,
Em A7 D

för alla som för mig;

O, må jag ock i tålmod

och kärlek likna Dig.

3. Då skall jag, trygg i råd och dåd,
Em A7 D

till dig, o Fader, fly

och än förnimma, att din nåd

är varje morgon ny.



i har hört att det blev sagt: Du skall älska din nästa och hata din fiende.

Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er;

då blir ni er himmelske faders söner.

Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga.

Om ni älskar dem som älskar er, skall ni då ha lön för det?

Gör inte tullindrivarna likadant?

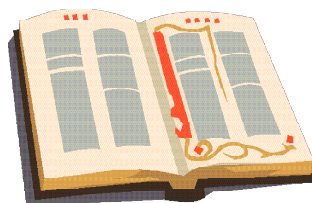
Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem,

gör ni då något märkvärdigt?

Gör inte hedningarna likadant?

Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.

Matt 5:43-48



Mor - gon mel - lan fjäl - len. Kla - ra bäck_och flod_ sor - lan - de mot



häl - len, sjung - a: Gud_ är god_ Gud_ är god.

2. Dagen ser jag bräcka,
G D

fram går ljusets flod.

Dalen som den väcker

svarar: Gud är god,

Gud är god.

3. Skogens grenar glittra,
G D

och med gladligt mod

fåglarna som kvittra

sjunga: Gud är god,

Gud är god.

Bereden väg för Herren

Frans Michael Franzén
Folkmelodi

Be - re - den väg för Her - ran! Berg sjun - ken, djup, stån
opp! Han kom - mer, han som fjär - ran var sedd av
fäd - rens hopp. Rätt - fär - dig - he - tens Förs - te av
Da - vids hus den stör - ste. Vål - sig - nad va re
han som kom i Her - rens namn!

2. ^{D G D} Guds folk, för dig han träder,
^{G A7 D} en evig konung opp.
^{G D} Strö palmer, bred ut kläder,
^{G A7 D} sjung ditt uppfyllda hopp.
^{Hm Em A} Guds löften äro sanna,
^{E A E7 A} nu ropa: Hosianna!
^{F#m Hm A} Välsignad vare han
^{Hm Em A D} som kom i Herrens namn.

3. ^{D G D} Gör dina portar vida
^{G A7 D} för Herrens härlighet.
^{G D} Se, folken kring dig bida
^{G A7 D} att nå din salighet.
^{Hm Em A} Kring jordens länder alla
^{E A E7 A} skall denna lovsång skalla:
^{F#m Hm A} Välsignad vare han
^{Hm Em A D} som kom i Herrens namn.

En röst ropar: Bana väg för Herren genom öknen, gör en jämn väg i ödemarken för vår Gud! Alla dalar skall höjas, alla berg och höjder sänkas. Oländig mark skall jämnas och branter bli till slätt. Herrens härlighet skall uppenbaras, och alla människor se det. Herren har talat.

En röst sade: Förkunna! Jag frågade: "Vad skall jag förkunna?" Människan är gräset, förgänglig som blomman på ängen. Gräset torkar, blomman vissnar, när Herrens vind går fram. Ja, folket är gräs. Gräset torkar, blomman vissnar, men Guds ord består i evighet.

Jesaja 40:1-8



Barnatro

Lina Westling

Har du kvar din bar - na - tro i - från hem - mets lug - na bo? Kan du
 bed - ja än som förr du all - tid bad: "Gud som ha - ver bar - nen kär, se till
 mig som li - ten är", gam - la mor då kän - ner sig så nöjd och glad. Bar - na
 tro, bar - na - tro, till him - me - len du är en gyll - ne bro! Bar - na
 tro, bar - na - tro, till him - me - len du är en gyll - ne bro!

2. Du har kanske vandrat kring
 runt om hela jordens ring
 och i fjärran land
 du sökt att lyckan nå.
 Du har gråtit många gång,
 när du hört en gammal sång,
 som du minnes ifrån hemmets lugna vrå.
 Barnatro, barnatro,
 till himmelen du är en gyllne bro.
 Barnatro, barnatro,
 till himmelen du är en gyllne bro.

3. Likt en seglare i hamn
 blev du lugn i modersfamn,
 när hon smekte dig
 och sjöng om himlens land.
 Hennes stämma blev så varm,
 när du låg vid hennes barm,
 hon din framtid lade tryggt i änglars hand.
 Barnatro, barnatro,
 till himmelen du är en gyllne bro.
 Barnatro, barnatro,
 till himmelen du är en gyllne bro.

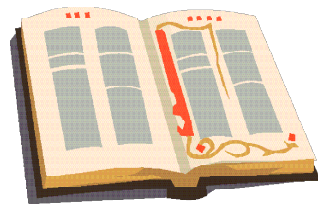
Han satte sig ner, kallade på de tolv och sade:
 Om någon vill vara den främste måste han
 bli den ringaste av alla och allas tjänare."

Så tog han ett barn och ställde det framför dem,
 lade armen om det och sade: Den som tar emot
 ett sådant barn i mitt namn, han tar emot mig.
 Och den som tar emot mig, han tar inte emot mig
 utan den som har sänt mig."



Markus 9: 35-37

Folk kom till honom med barn
 för att han skulle röra vid dem.
 Men lärjungarna visade bort dem.
 När Jesus såg det blev han förargad och sade:
 "Låt barnen komma till mig och hindra dem inte:
 Guds rike tillhör sådana som de.
 Sannerligen, den som inte tar emot
 Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in.
 Och han tog dem i famnen och välsignade dem.



Markus 10: 13-16

4. Du blir lycklig liksom förr,
 om du öppnar hjärtats dörr,
 barnårens sällhet åter bliver din.
 Uti himmelen blir fröjd
 och du själv blir glad och nöjd,
 du kan sjunga se´n med jubel i ditt sinn.
 Barnatro, barnatro,
 till himmelen du är en gyllne bro.
 Barnatro, barnatro,
 till himmelen du är en gyllne bro.

Psalm 248

Tryggare kan ingen vara

Lina Sandell 1856
 Folkmelodi

Tryg - ga - re kan ing - en va - ra än Guds lil - la bar - na - ska - ra. Stjär - nan
 ej på him - la - fäs - tet, få - geln ej i kän - da näs - tet.

2. Herren sina trogna vårdar
 uti Sions helga gårdar.
 Över dem han sig förbarmar
 bär dem uppå fadersarmar.

3. Ingen nöd och ingen lycka
 skall utur hans hand dem rycka.
 Han vår vän för andra vänner
 sina barns bekymmer känner.

4. Gläd dig då du lilla skara,
 Jakobs Gud skall dig bevara.
 För hans vilja måste alla
 fiender till marken falla.

5. Vad han tar och vad han giver
 samme fader han förbliver.
 Och hans mål är blott det ena:
 barnets sanna väl allena.

G D7 G Am D7 G

Bred di - na vi - da ving - ar o Je - sus ö - ver mig, och

D7 G Am D7 G

låt mig stil - la vi - la i ve och väl hos dig. Bli

A7 G D Em A7 D

du min ro, min stark - het, min vis - dom och mitt råd, och

G D7 G Am D7 G

låt mig al - la da - gar få le - va av din nåd.

G D7 G Am D7 G
2. Förlåt mig alla synder och två mig i ditt blod
D7 G Am D7 G
giv mig ett heligt sinne, en vilja ny och god.
A7 G D Em A7 D
Tag i din vård och hägnad oss alla, stora, små,
G D7 G Am D7 G
och låt i frid oss åter till nattens vila gå.

Gud, du är min Gud, bittida söker jag dig; min kropp längtar efter dig,
i ett torrt land, som försmäktar utan vatten. Så skådar jag nu efter
dig i helgedomen, för att få se din makt och ära.

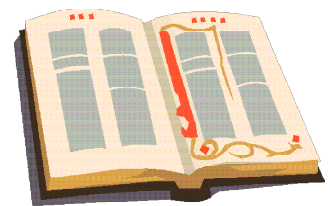
Ty din nåd är bättre än liv; mina läppar skola prisa dig.

Så skall jag lova dig, så länge jag lever; i ditt namn skall jag upplyfta mina händer.

Min själ varder mättad såsom av mærg och fett; och med jublande läppar lovsjunger
min mun, när jag kommer ihåg dig på mitt läger och under nattens väkter tänker jag
på dig.

Ty du är min hjälp, och under dina vingars skugga jublar jag.
Min själ håller sig intill dig; din högra hand uppehåller mig.

Psaltaren 63:1-9



Gå, Si-on, din ko-nung att mö - ta Je - ru - sa-lem, gläds åt din Gud. Strö
 pal-mer på väg för Mes-si - as, och red dig som vän-tan-de brud. Var
 glad, var glad, var glad i din Her-re och Gud. Var
 glad, var glad och hyl-la din Ko-nung och Gud.

E
 Han kommer från eviga fröjder,
 H7 E
 han lämnar sin tron av kristall,

sin ära i ljusets palatser
 H7 E
 och lägges på strå i ett stall.

A E
 Var glad, var glad,
 H7 E
 var glad i din Herre och Gud.

A E
 Var glad, var glad,
 H7 E
 och hylla din Konung och Gud.

E
 Han kommer till sörjande hjärtan
 H7 E
 och livet får annan gestalt

Han kommer i makt att regera
 H7 E
 tills Gud uti alla blir allt.

A E
 Var glad, var glad,
 H7 E
 var glad i din Herre och Gud.

A E
 Var glad, var glad,
 H7 E
 och hylla din Konung och Gud.

Fotspår

En natt hade jag en dröm.
 Jag drömde att jag gick längs en strand tillsammans med Gud.
 På himlen trädde bilder ur mitt liv fram.

Jag såg på varje bild två par fotspår i sanden; ett par var mina och det andra paret var Guds.
 När den sista bilden syntes såg jag tillbaka på fotspåren.
 Jag upptäckte då att många gånger under mitt liv fanns endast ett par fotspår.
 Jag såg också att detta var under de mest ensamma och svåra stunderna i mitt liv.
 Detta bekymrade mig mycket och jag frågade Gud om detta.

Gud, du sade när jag en gång bestämde mig för att följa dig, att du skulle gå med mig hela vägen.
 Men jag ser att under de svåraste tiderna i mitt liv finns det bara ett par fotspår...

Jag förstår inte varför du lämnade mig när jag behövde dig som mest.
 Gud svarade: "Mitt kära barn. Jag älskar dig och skulle aldrig lämna dig.

Under tider av svårigheter och prövningar när du bara kunde se ett par fotspår, då bar jag dig."

Margaret Fishback-Powers

D A7 D G F#
 Löf - te - na kun - na ej svi - ka, nej, de stå e - vigt kvar.

D A7 D E7 A
 Je - sus med blo - det be - seg - lat allt vad han lo - vat har.

D G D E7 A
 Him - mel och jord må brin - na, höj - der och berg för - svin - na,

G Em A7 D
 men den som tror skall fin - na, löf - te - na de stå kvar.

2. D A7 D G F#
 Gör såsom Abraham gjorde, blicka mot himlen opp.
 D A7 D E7 A
 Medan du stjärnorna räknar, växer din tro, ditt hopp.

Refr. D G D
 Himmel och jord må brinna
 E7 A
 höjder och berg försvinna
 G Em
 men den som tror skall finna
 A7 D
 löftena de stå kvar.

3. D A7 D G F#
 Tro när det mörknar på färden, solen ej slocknat har
 D A7 D E7 A
 blott några timmar och sedan strålar en morgon klar.

4. D A7 D G F#
 Tro under allt som du möter, snart du ju hemma är.
 D A7 D E7 A
 Då skall i åskådning bytas det som du trodde här.

Sedan detta hade skett, kom Jehovás ord till Abraham uti en syn, sägande:
 ”Frukta icke, Abraham, jag är din sköld; din lön skall bliva mycket stor.”
 Och Abraham sade: ”Herre, Jehová, vad vill du giva mig?
 Jag går ju bort barnlös, och arvtagare till mitt hus bliver *denne* Elieser från Damaskus.”
 Och Abraham sade: ”Se, åt mig har du icke givit någon säd; och se,
 en född i mitt hus skall ärva mig.”
 Och se, Jehovás ord skedde till honom sägande:
 ”Icke skall denne ärva dig, utan en, som går ut från ditt inre,
han skall ärva dig.” Och han förde honom ut och sade:
 ”Käre, se upp till himmelen och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem.”
 Och han sade till honom: ”Så skall din säd vara.”
 Och han trodde på Jehová, och han räknade honom det till rättfärdighet.



1 Moseboken 15:1-6

De kom - ma från öst och väst, de kom - ma från syd och
 nord. Att sit - ta till bords med Je - sus en gång och hö - ra hans
 väl - komst - ord _____ Att skå - da hans skö - na drag _____ och
 mät - tas av sa - lig - het _____ Ta - ga del i
 sång och spel u - ti all e - vig - het.

2. De komma från stormigt hav, de komma från törnestig

De komma från berg, de komma från dal

de komma, o Gud, till Dig.

Att klädas i bröllopsskrud och möta sin brudgum skön

Han som uppå korsets stam dem vann som segerlön.

3. Där samlas en skara stor, förlöst ifrån jordens tvång.

Ej mer någon synd, ej mer någon nöd,

ej mer någon natt så lång.

Det gamla förgånget är, se, allting har blivit nytt!

Evigt jubel råda skall, ty sorg och suckan flytt.

4. Se himmelens pärlport är öppen för var och en.

Ja, plats är beredd där hemma för dig

och Jesus dig kallar än.

Och kära som gått förut, de vänta oss dagen lång.

Änglarna på harpor slå och sjunga välkomstsång.

Här - lig är jor - den, här - lig är Guds him - mel, skön är
 sjä - lar-nas pil - grims - gång. Ge - nom de fäg - ra ri - ken på
 jor - den gå vi till pa - ra - dis med sång.

2. Tidevarv komma,
 tidevarv försvinna,
 slakten följa slaktens gång.
 Aldrig förstummas
 tonen från himlen
 i själens glada pilgrimssång.

3. Änglar den sjöngo
 först för markens herdar.
 Skönt från själ till själ det ljud:
 Människa, gläd dig,
 Frälsarn är kommen,
 frid över jorden Herren bjöd.



Om jag talade både människors och änglars tungomål, men icke hade kärlek,
 så vore jag allenast en ljudande malm eller en klingande cymbal.

Och om jag hade profetians gåva och visste alla hemligheter och ägde all kunskap,
 och om jag hade all tro, så att jag kunde förflytta berg, men icke hade kärlek, så vore jag intet.

Och om jag gäve bort allt vad jag ägde till bröd åt de fattiga,
 ja, om jag offrade min kropp till att brännas upp,
 men icke hade kärlek, så vore mig detta till intet gagn.

Kärleken är tålig och mild. Kärleken avundas icke,
 kärleken förhäver sig icke, den uppblåses icke.

Den skickar sig icke ohöviskt, den söker inte sitt, den förtörnas icke,
 den hyser icke agg för en oförrätts skull.
 Den gläder sig icke över orättfärdigheten, men har sin glädje i sanningen.
 Den fördrager allting, den tror allting, den hoppas allting, den uthärrar allting.

Kärleken förgår aldrig. Men profetians gåva, den skall försvinna,
 och tungomålstalandet, det skall taga slut, och kunskapen, den skall försvinna.
 Ty vår kunskap är ett styckverk, och vårt profeterande är ett styckverk;
 men när det kommer, som är fullkomligt, då skall det försvinna, som är ett styckverk.

När jag var barn, talade jag såsom ett barn, mitt sinne var såsom ett barns,
 jag hade barnsliga tankar; men sedan jag blev man, har jag lagt bort vad barnsligt var.

Nu se vi ju på ett dunkelt sätt och såsom i en spegel, men då skola vi se ansikte mot ansikte.
 Nu är min kunskap ett styckverk, men då skall jag känna till fullo, såsom jag själv har blivit
 till fullo känd.

Så bliva de bestående, tron hoppet och kärleken, dessa tre; men störst bland dem är kärleken.



Paulus första brev till korintierna,
 13 kapitlet

Säg mig du lilla fågel

J L Runeberg
Ch W Gluck

Säg mig, du lil - la få - gel där mel - lan al - mens blad, hur
kan du stän - digt sjung - a och stän - digt va - ra glad? Jag
hör din röst var mor - gon, jag hör den var - je kväll, men
li - ka ren är stäm - man och to - nen li - ka säll.

D Em A7 D
Förrådet är så ringa, din boning är så trång
dock ser du mot din hydda och sjunger varje gång
Du samlar inga skördar, och inga kan du få
du vet ej morgondagen och är så nöjd ändå.

Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den ene och se ner på den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.

Därför säger jag er: Gör er inte bekymmer för ert liv, vad ni skall äta eller dricka, inte heller för er kropp, vad ni skall klä er med. Är inte livet mer än maten och kroppen mer än kläderna? Se på himlens fåglar. De sår inte, de skördar inte och samlar inte i lador, och ändå föder er himmelske Fader dem. Är inte ni värda mycket mer än de? Vem av er kan med sitt bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd?

Och varför gör ni er bekymmer för kläder? Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag säger er att inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem. Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset, som i dag står på ängen och i morgon kastas i ugnen, hur mycket mer skall han då inte klä er? Så lite tro ni har!

Gör er därför inte bekymmer och fråga inte:
Vad skall vi äta? eller: Vad skall vi dricka?
eller: Vad skall vi klä oss med?
Efter allt detta söker hedningarna,
men er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta.
Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet,
så skall ni få allt det andra också.

Gör er alltså inte bekymmer för morgondagen.
Den skall själv bära sitt bekymmer.
Var dag har nog av sin egen plåga.

Matteus 6:24-34



Är du glad av hjärtat nöjd?

T. Truë
H. R. Palmer

D Em A7 D
Är du glad av här - tat nöjd? Sjung då, sjung då! Lik en få - gel
Em A7 D D7 G Em
full av fröjd, sjung av här - tat sjung! Om dig Her - rens an - de rör
A7 D Em
skyn - da dig hans vil - ja gör, ver - ka bed och or - det hör,
A7 D D7 G Em A7
sjung av här - tat sjung! Du med här - tats sång gör väl, fröj - dar mång - en
D Em A7 D
sorg - sen själ. Gud väl - sig - nar var - je gång här - tats enk - la sång.

D Em
2. När du ser vad Jesus gjort,
A7 D
sjung då, sjung då.
Em
Prisa Gud för smått och stort,
A7 D
sjung av hjärtat, sjung.
D7 G Em
Hur han gått på stormigt hav,
A7 D
väckt den döde ur sin grav,
Em
hur sitt liv för oss han gav,
A7 D
sjung av hjärtat, sjung.
D7 G Em
Du med hjärtats sång gör väl,
A7 D
fröjdar mången sorgsen själ
Em
Gud välsignar varje gång
A7 D
hjärtats enkla sång.

D Em
3. Är du under sorger böjd,
A7 D
sjung då, sjung då.
Em
Det ger dig och andra fröjd
A7 D
sjung av hjärtat, sjung.
D7 G Em
Änglar sjunga runt Guds tron,
A7 D
prisa Faderns ende Son,
Em
sjung ock du och gläds i tron,
A7 D
sjung av hjärtat, sjung.
D7 G Em
Du med hjärtats sång gör väl,
A7 D
fröjdar mången sorgsen själ
Em
Gud välsignar varje gång
A7 D
hjärtats enkla sång.

Så prisade jag då glädjen och fann att intet är bättre för människan under solen, än att hon äter ock dricker och är glad, så att detta får följa henne vid hennes möda, under de livsdagar som Gud giver henne under solen.

Predikaren 8:15



När - ma - re, Gud, till dig, när - ma - re dig!
Om det än blir ett kors som lyf - ter mig,
sjung - er jag in - ner - lig: När - ma - re, Gud, till dig,
när - ma - re, Gud, till dig, när - ma - re dig!

D G D A
Döljer för pilgrim trött solen sitt sken,
D G D A7 D
blir än min huvudgård hårdaste sten,
A D A
skall jag dock drömma mig, närmare, Gud, till dig
D G D A7 D
närmare, Gud, till dig, närmare dig.

D G D A
Där skall all nåd du gav stå för min syn
D G D A7 D
såsom en stege, rest upp emot skyn.
A D A
Änglar där vinka mig, närmare, Gud, till dig
D G D A7 D
närmare, Gud, till dig, närmare dig.

D G D A
Vaknad jag reser glad stenen så hård
D G D A7 D
såsom mitt Betel upp, minnet till vård.
A D A
Natten ju förde mig, närmare, Gud, till dig
D G D A7 D
närmare, Gud, till dig, närmare dig.

D G D A
Sist, när jag ställa får uppåt min färd
D G D A7 D
och jag har bakom mig jordelivets värld,
A D A
viskar det än i mig, närmare, Gud, till dig
D G D A7 D
närmare, Gud, till dig, närmare dig.

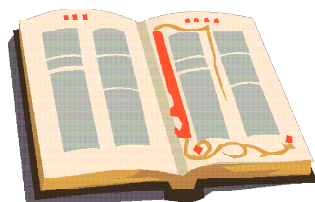
Var jag går i sko-gar, berg och da-lar___ föl-jer mig en
 vän, jag hör hans röst.___ Vål o-syn-lig är han, men han
 ta-lar,___ ta-lar stund-om var-ning, stund-om
 tröst.___ Det är Her-den god; vål var han dö-der___ men han
 le-ver___ i all e-vig-het.___ Si-na får han
 föl-jer, vår-dar fö-der___ med o-säg-lig tro-fast___
 het___ Si-na får han föl-jer, vår-dar fö-der___ med o-
 säg-lig tro-fast___ het.

Herren är min herde,
 mig skall intet fattas,
 han låter mig vila på gröna ängar;

han för mig till vatten där jag finner ro,
 han vederkvicker min själ;
 han leder mig på rätta vägar
 för sitt namns skull.

Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal,
 fruktar jag intet ont, ty du är med mig;
 din käpp och din stav, de trösta mig.

Du bereder mig ett bord i mina ovänners åsyn;
 du smörjer mitt huvud med olja
 och låter min bägere flöda över.
 Godhet allenast och nåd skola följa mig
 i alla mina livsdagar,
 och jag skall åter få bo i Herrens hus,
 evinnerligen.



2. Allt vad vi till evig tid behöva,
 allt i alla har jag i min vän.
 Allt vad som mitt hjärta kan bedröva
 känner han och hjälper det igen.
 Vål försvinner ofta vännen kära,
 men han sade själv en liten tid,
 sen en tid igen och jag är nära,
 då blir åter fröjd och frid.
 sen en tid igen och jag är nära,
 då blir åter fröjd och frid.

D A7 D A7 D
 Den blom - ster - tid nu kom - mer med lust och fåg - ring stor. Du
 A7 D A7 D
 nal - kas, lju - va som - mar, då gräs och grö - da gror. Med
 G A G D A
 blid och liv - lig vär - ma till allt som va - rit dött, sig
 D Hm G Em A7 D
 so - lens strå - lar när - ma och allt blir å - ter - fött.

D A7 D
 2. De fagra blomsterängar
 A7 D
 och åkerns ädla säd,
 A7 D
 de rika örtesängar
 A7 D
 och lundens gröna träd,
 G A
 de skola oss påminna
 G D A
 Guds godhets rikedom
 D Hm G
 att vi den nåd besinna
 Em A7 D
 som räcker året om.

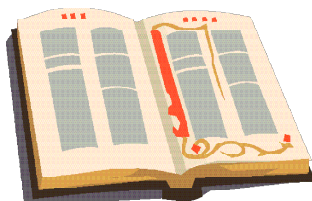
D A7 D
 3. Man hörer fåglar sjunga
 A7 D
 med mångahanda ljud;
 A7 D
 skall icke då min tunga
 A7 D
 lovsäga Herren Gud?
 G A
 Min själ, upphöj Guds ära,
 G D A
 stäm upp din glädjesång
 D Hm G
 till den som vill oss nära
 Em A7 D
 och fröjda på en gång.

Du låter dig vårda om landet
 och giver det överflöd,
 rikedom i ymnigt mått;
 Guds källa har vatten till fyllest. Du bereder
 säd åt människorna, när du så bereder jorden.

Dess fåror vattnar du, du jämnar det som är
 upplöjt; med regnskurar uppmjukar du den,
 det som växer därpå välsignar du.

Du kröner året med ditt goda,
 och dina spår dryper av fetma.
 Betesmarkerna i öknen drypa,
 och höjderna omgjorda sig med fröjd.

Änglarna hölja sig i hjordar
 och dalarna betäckas med säd;
 man höjer jubelrop och sjunger.



Psaltaren, psalm 65, 10-14

D A7 D
 4. Välsigna årets gröda
 A7 D
 och vattna Du vårt land.
 A7 D
 Giv oss nödortfött föda,
 A7 D
 välsigna sjö och strand.
 G A
 Av himlen drype fetma,
 G D A
 bespisande vår jord,
 D Hm G
 och flöde nådens sötma
 Em A7 D
 till oss av livets ord.

I den - na lju - va som - mar - tid gå ut, min själ och gläd dig vid den sto - re Gu - dens gå - vor. Se hur i pry - d - ning jor - den står, se hur för dig och mig hon får så un - der - ba - ra hå - vor.

2. Av rika löv är grenen full
och jorden täckt sin svarta mull
med sköna gröna kläder.
De fagra blommors myckenhet
med större prakt och härlighet
än Salomos dig gläder.

3. Behåll mig till ditt paradiset
och låt mig på de trognas vis
i dina gårdar grönska.
Låt mig få tjäna dig allen,
i trohet sann, i kärlek ren,
så vill jag mer ej önska.

Här en käl - la rin - ner, säll den hen - ne fin - ner!
Hon är djup och klar, gömd, men up - pen - bar.

2. Andens törst hon släcker och i hjärtat väcker
frid och stilla ro, kärlek, hopp och tro.

3. Ja, uti dess flöden gives bot mot döden:
i dess friska flod blir min vilja god.

4. Du Guds kärleks källa, du skall evigt välla,
evigt hälsosam skall din flod gå fram.



Sor-gen och gläd-jen de vand-rartill-sam-man, med-gång och mot-gång här tätt föl-jes åt.



Sky-ar med sol-sken, och suc-kar med gam-man skif-tar allt-jämt på vår jor-dis-ka stråt.



Jor-de-riks gull stoff är och mull. Him-len al-len är av sa-lig-het full.

- | | |
|--|--|
| <p>2. Em H7
Välde och rikedom, visdom och ära,
Em H7 Em
ungdom och hälsa i blomstrande år
H7
högt över allt sina huvuden bära,
Em H7 Em
yvas och vissna och bida sin bår.
G D
Sist skall också
Em H7
allting förgå,
Em H7 Em
himmelens salighet ensam bestå.</p> | <p>3. Em H7
Hur än min lycka och lott kunna falla
Em H7 Em
efter Guds vilja de falla mig till.
H7
Avund må tömma sin giftiga galla,
Em H7 Em
världen bedriva sitt spel, hur den vill
G D
Sorgen skall dö,
Em H7
sällhetens frö
Em H7 Em
springa i blomma på himmelens ö.</p> |
|--|--|



läd dig, du yngling, i din ungdom, och låt ditt hjärta unna dig fröjd i din ungdomstid, ja, vandra de vägar ditt hjärta har lust till och så, som det behagar dina ögon. Men vet att Gud för allt detta skall dra dig till doms.

Ja, låt grämselse vika ur ditt hjärta, och håll plåga borta från din kropp. Ty ungdom och blomstring är fåfänglighet.

Så tänk då på din skapare i din ungdomstid, förrän de onda dagarna kommer och de år nalkas, om vilka du skall säga: "Jag finner inte behag i dem"; ja, förrän solen blir förmörkad, och dagsljuset och månen och stjärnorna; före den ålder då molnen kommer igen efter regnet, den tid då väktarna i huset darrar och de starka männen kröker sig; då malerskorna sitter sysslolösa, så få som de nu har blivit, och skåderskorna har det mörkt i sina fönster; då dörrarna åt gatan stängs till, medan ljudet från kvarnen försvagas; då man står upp, när fågeln börjar kvittra, och alla sångens tärnor sänker rösten; då man fruktar för var backe och förskräckelser bor på vägarna; då mandelträdet blommar och gräshoppan släpar sig fram och kaprisknoppen blir utan kraft, nu då människan skall fara till sin eviga boningoch gråtarna går och väntar på gatan; ja, förrän silversnöret rycks bort och den gyllene skålenslås sönder, och förrän ämbaret vid källan krossas och hjulet slås sönder och faller i brunnen och stoftetvänder åter till jorden, varifrån det har kommit, och anden vänder åter till Gud, som har givit den.

Fåfängligheters fåfänglighet! säger Predikaren. Allt är fåfänglighet!



Predikaren 12

O, säll - het stor som Her - ren ger ren här på den - na
jord. I nåd han städs till bar - nen ser, dem fö - der vid sitt
bord. Hans nåd är ny var dag och stund och e - vigt
fast står hans för - bund Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu
ja, Hal - le - lu - ja vår Gud.

2. Det är så gott att älska Gud
som först har älskat oss.
Så gott att vara Kristi brud
och slippa att förgås
All världens fröjd en ände tar,
Guds källa flödar städse klar.
Halleluja, Halleluja, Halleluja, vår Gud.

3. Väl blir det mörker mången gång
ej solen skiner jämt.
Väl få vi känna tidens tvång,
vi veta dock bestämt:
Det blir ej mörkt i himmelen,
och resan, vad betyder den?
Halleluja, Halleluja, Halleluja, vår Gud.

Döm inte, så blir ni inte dömda. Ty med den dom som ni dömer med skall ni dömas, och med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er. Varför ser du flisan i din broders öga när du inte märker bjälken i ditt eget?

Och hur kan du säga till din broder:

Låt mig ta bort flisan ur ditt öga — du som har en bjälke i ditt öga?

Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders. Ge inte det som är heligt åt hundarna, och kasta inte era pärlor åt svinen; de trampar på dem och vänder sig om och sliter sönder er.

Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulka, så skall dörren öppnas. Ty den som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas. Finns det någon bland er som ger sin son en sten när han ber om bröd eller ger honom en orm när han ber om en fisk? Om nu redan ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, skall då inte er fader i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom? Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.

Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.



Matteus 7:1

Gyllne morgon

Georg Flodén

När den gyll - ne mor - gon skör - de - män - nen gå fram att tro - hets -
 lö - nen ut - av Her - ren få skall ba - su - nen lju - da ö - ver
 hav och land, äng - lar trä - da fram och räck - a dem sin
 hand. Gyll - ne mor - gon, gyll - ne mor - gon sis - ta
 nat - ten svun - nit hän. Vi gå ut att mö - ta Fräl - sa -
 ren med fröjd. Hal - le - lu - ja, ä - ra va - re Gud i höjd.

2. När den gyllne morgon de avsomnade
 träda fram ur gravarna att Herren se
 jubelrop och sång skall fylla himmelen,
 ty de kära evigt mötas få igen.

Gyllne morgon, gyllne morgon,
 sista natten svunnit hän.
 Vi gå ut att möta Frälsaren med fröjd.
 Halleluja, ära vare Gud i höjd.

3. Denna gyllne morgon inför tronen där
 de av glädje stråla, de som gräto här.
 Ty det första är förgånget, anden fri,
 jordisk sorg och möda evigt är förbi.

Gyllne morgon, gyllne morgon,
 sista natten svunnit hän.
 Vi gå ut att möta Frälsaren med fröjd.
 Halleluja, ära vare Gud i höjd.

Guldgrävarsången

f A Bloom

En gång i fjär-ran Väst, vid Stil-la ha-vets kust, jag fann mig själv en som-mar-dag, mitt
hjär - ta slog med lust och snart med mod på strand jag
stod. Jag tänk-te grä-va guld, bli rik och få för - tjänst men
mi - na pla-ner gick om-kull och jag fick ej en cent men ald-rig förr mig bätt-re
hänt. Ty jag blev frälst, ja här-ligt frälst och jor-dens skat-ter får vem som
helst jag by - ter ej bort den skatt jag
fått för mil - li - o - ner, jag mår så gott.

2. Jag reste hit och dit att söka guld och glans,
jag strävade och möda slet att vinna ärans krans,
jag ville opp till högsta topp.
Jag tänkte ej uppå, att när min famn var full
jag måste bort ifrån det gå och lämna mitt schatull
på denna jord och själv bli mull.
Men jag blev frälst, ja, härligt frälst
och jordens skatter får vem som helst
jag byter ej bort den skatt jag fått
för millioner, jag mår så gott.

3. Man slåss om torvorna i dagens slit som förr
 och se den stackars Lazarus därutanför sin dörr,
 han fattig var på gods och guld.
 Då klappar döden på, vem kan väl hjälpa dem,
 den rike mannen måste gå från guld och vinning slem
 men Lazarus han fick gå hem
 Men han var frälst, ja, härligt frälst.....

4. Att vinna ära här det aktar jag ej stort
 mitt namn i himlen skrivet är, och genom himlens port
 en gång jag går och kronan får.
 Betyder minus här att kassan ej är full
 att vara himmelsk millionär är mera värt än gull,
 ty banken där går ej omkull.
 Ty jag är frälst, ja, härligt frälst.....

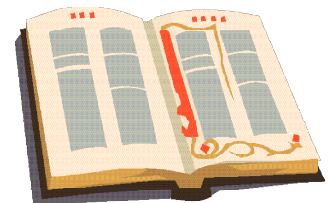


Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde var dag i glädje och prakt. Men en fattig man, vid namn Lasarus, låg vid hans port, full av sår, och åstundade att få stilla sin hunger med vad som kunde falla ifrån den rike mannens bord. Ja, det gick så långt att hundarna kommo och slickade hans sår.

Så hände det sig att den fattige dog och blev förd av änglarna till Abrahams sköte. Också den rike dog och blev begraven. När han nu låg i dödsriket och plågades, lyfte han upp sina ögon och fick se Abraham långt borta och Lasarus i hans sköte.

Då ropade han och sade: "Fader Abraham, förbarma dig över mig, och sänd Lasarus att doppa det yttersta av sitt finger i vatten och svalka min tunga, ty jag pinas svårt i dessa lågor."

Men Abraham svarade: "Min son, kom ihåg att du, medan du levde, fick ut ditt goda och Lasarus däremot vad ont var; nu åter får han här huggnad, under det att du pinas."



Lukas 16:19-25

G Am D7
O, hur sa- ligt att få vand - ra hem - åt vid min Fa- ders hand

G Am D7 G
Snart vi slu - tat ö - ken - fär - den och gå in i Ka - naans land.

C G Am D7 G
Här - ligt sång - en där skall bru - sa stark som då - net av en vat - tu - flod

C G Am D7 G
Ä - ran till - hör Gud och Lam - met, som oss vun - nit med sitt blod.

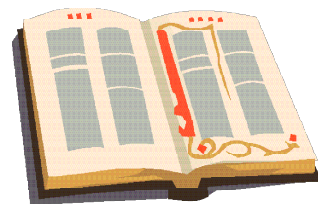
- G Am D7
2. Här vid ängarna i Babel tystnar ofta nog vår sång
G Am D7 G
Men vi vänta bättre dagar i Jerusalem en gång.

Ref. C G Am D7 G
Härligt sången där skall brusa stark som dånet av en vattuflood
C G Am D7 G
Äran tillhör Gud och Lammet som oss vunnit med sitt blod.

- G Am D7
3. Intet mörker där skall vara, inga tårar, ingen nöd.
G Am D7 G
Ingen synd och ingen plåga, ingen djävul, ingen död.

- G Am D7
4. Här vi skiljas från varandra här är möda, sorg och strid.
G Am D7 G
Men uti den gyllne staden snart vi mötas få i frid.

- G Am D7
5. O, må ingen bli tillbaka här i denna mörka värld
G Am D7 G
Må vi alla där få mötas efter slutad pilgrimsfärd.



Johannes uppenbarelse 22:1-7



och han visade mig en ström med levande vatten, klar som kristall. Den gick ut från Guds och Lammets tron och flöt fram mitt igenom stadens gata. Och på båda sidor om strömmen stodo livsträd, som gävo tolv skördar, ty de buro frukt var månad; och trädens löv tjänade till läkedom för folken.

Och ingen förbannelse skall var mer. Och Guds och Lammets tron skall stå därinne och hans tjänare skola tjäna honom och skola se hans ansikte; och hans namn skall stå tecknat på deras pannor. Och ingen natt skall vara mer; och de behöva icke någon lampas ljus, ej heller solens ljus, ty herren Gud skall lysa över dem, och de skola regera i evigheters evigheter. Och han sade till mig: Dessa ord är vissa och sanna; och Herren, profeternas andars Gud, har sänt sin ängel för att visa sin tjänare vad som snart skall ske.

Och se, jag kommer snart. Salig är den som tager vara på de profetians ord som stå i denna bok.

Jag har i himlen en vän så god

Nils Frykman
Theodor Söderberg

Jag har i him - len en vän så god, en vän så god, en vän så god. Han
har mig löst med sitt dy - ra blod från sa - tan syn - den och värl - den. Han
hö - rer all - tid mitt hjär - tas bön, han har mig - lo - vat en kro - na skön. Den
skall jag bä - ra som nå - de - lön sen jag en gång lyk - tat får - den.

2. Jag ser i ordet hans sköna bild,
hans sköna bild, hans sköna bild.
Han är så tålig, han är så mild,
han är den bästa av alla.
Han är en hjälte som ingen ann',
för mig han stridde och segern vann.
I honom jag nu ock segra kan,
för mig skall fienden falla.

3. Mitt skuldregister han plånat ut
han plånat ut, han plånat ut.
På mina synder han gjorde slut
den bördan slipper jag bära.
Jag är i honom så täck för Gud
ty han har klätt mig i helig skrud.
Och därför höjer jag lovet's ljud
så gott jag kan till hans ära.

4. Och nu jag sjunger så nöjd och glad
så nöjd och glad, så nöjd och glad.
Ty Gud berett mig en härlig stad
där jag får vila från striden.
Där finns ej sorger, där finns ej nöd
och ingen smärta och ingen död.
Blott liv och hälsa i överflöd
och ingen ände på friden.

5. Där får jag skåda min vän så god
min vän så god, min vän så god.
Som här lät rinna sitt dyra blod
till min och allas försoning.
Där brusar sången så hög och klar,
en glädjeström genom hjärtat far
och evigt bliver den hos mig kvar
i himlens fridsälla boning.

Jag har hört om en stad ovan molnen

Lydia Lihell
Folkmelodi

G
Jag har hört om en stad o - van mol - nen, _____ o - van jor - dis - ka,
dim - hölj - da län - der. _____ Jag har hört om dess sol - lju - sa
G C
strän - der, _____ och en gång, tänk en gång är jag där. _____ Hal - le -
G D7 G
lu - ja! Jag högt mås - te sjung - a _____ Hal - le - lu - ja! Jag
G7 C
går till den sta - den _____ Om än ste - gen blir tröt - ta och
G D7 G
tung - a _____ bär det upp - åt och hem - åt än - då.

2. Jag har hört om ett land utan tårar,
utan sorg, utan nöd, utan strider.
Och där ingen av sjukdom mer lider,
och en gång, tänk en gång är jag där.
Halleluja! Där fröjdas vi alla.
Halleluja! Vart tvivel försvunnit.
Aldrig mer skall jag stappla och falla,
jag är framme, ja hemma hos Gud.

3. Jag har hört om den snövita dräkten
och om glansen av gyllene kronor.
Jag har hört om den himmelska släkten
och en gång, tänk en gång är jag där.
Halleluja! Jag fröjdas i anden,
jag kan höra den himmelska sången.
Och det sliter i jordiska banden
ty jag vet jag skall snart vara där.

Lova Herren, min själ! Mäktig är du, Herre, min Gud,
i höghet och härlighet är du klädd, du sveper dig i ljus som i en mantel.
Himlen har du spänt ut som ett tält, ovan skyn har du timrat din sal.

Du gör molnen till din vagn och far på vindens vingar.
Du gör vindar till dina sändebud och eldslågor till dina tjänare.
Jorden har du ställt på stadig grund, den kan aldrig i evighet rubbas.

Urhavet täckte den som en klädnad, vattnet stod högt över bergen.
Det flydde för ditt rytande, när du dundrade tog det till flykten,
uppför bergen, ner i dalarna, och stannade där du bestämt.
Du satte en gräns för vattnet: aldrig mer skall det täcka jorden.



Psaltaren, psalm 104

Ovan där

Ivar Lindestad

Folkmelodi

Pröv - ning - ar vi mö - ta få och vi of - ta ej för - stå Her - rens
vä - gar när Han öns - kar att vi him - len sko - la nå. Si - na barn han le - der
här ge - nom sor - ger och be - svär. Vi för - stå hans vä - gar bätt - re o - van
där. O - van där ran - das mor - go - nen och där -
hem - ma sam - las hel - go - nen vi skall då för - täl - ja om vår re - sa
där. Vi för - stå hans vä - gar bätt - re o - van där.

2. Här vi känna brist och nöd
sakna ofta hjälp och stöd,
trötta anden hungrar, törstar
under ökenfärden här.
Men vi tro på Herren Gud
lita helt uppå hans bud.
Vi förstå hans vägar bättre ovan där.
Ovan där, randas morgonen
och där hemma samlas helgonen.
Vi skall då förtälja om vår resa där.
Vi förstå hans vägar bättre ovan där.

3. Frestarn lägger ut försåt
snaror på vår levnadsstråt
hjärtat gråter för vart fåfängt ord
och tanklös gärning här
Och i prövningarnas ugn
är ej lätt att vara lugn.
Vi förstå hans vägar bättre ovan där.
Ovan där, randas morgonen
och där hemma samlas helgonen.
Vi skall då förtälja om vår resa där.
Vi förstå hans vägar bättre ovan där.

Låt oss sprida solsken

J A Sultman

D E7 A7 Em
 Låt oss spri-da sol - sken var - helst vi än gå ge - nom mör-ka
 A7 D
 da - lar där vi vand - ra må. Gyll - ne strå - lar kas - ta
 G Em
 ut - av kär - lek, frid för de dju - past
 A7 Em A7 D
 fäll - na gör ditt bäs - ta id.
 H7 Em A7
 Sol - sken, sol - sken må vi spri-da sol - sken, bring - a him - melsk
 D D7
 gläd - je var vi än gå fram. Sol - sken, sol - sken, en - dast li - te
 G D H7 Em A7 D
 sol - sken ta - la blott i kär - lek, vitt - na om Guds lamm.

D E7 A7
 2. Liksom Herren Jesus här vi verka må,
 Em A7 D
 och förkunna frid för dem som borta gå.

G
 Villigt räcka handen åt förlorade,
 Em A7 Em A7 D
 och från Jesus hälsa: Frid, förlåtelse.

D E7 A7
 3. Endast lite solsken på en mark så hård
 Em A7 D
 kan förvandla heden till en blomstergård.

G
 Skingra sorgens dimma i vart mänskobröst
 Em A7 Em A7 D
 så skall skörden mogna, kärleken bli störst.



D A7 D G D E7 A7
Som en här - lig gu - doms - käl - la, rik och mäk - tig, djup och stor,
D G D A7 D
är den kär - lek, nåd och san - ning, som i Je - su hjär - ta bor.
A7 D G D E7 A7
Han har öpp - nat pär - le - por - ten, så att jag kan kom - ma in.
D G D A7 D
Ge - nom blo - det har han frälst mig och be - va - rat mig som sin.

2. En gång som en jagad duva,
G D E7 A7
som en sårad hjort jag var.
D G
Men ett djupt förkrossat hjärta
D A7 D
Jesus ej förskjutit har.

3. Under över alla under,
D A7 D
G D E7 A7
allt förlät han mig en gång.
D G
Om hans underbara godhet
D A7 D
glad jag sjunger nu min sång.

Refr. A7 D
Han har öppnat pärleporten
G D E7 A7
så att jag kan komma in.
D G
genom blodet har han frälst mig
D A7 D
och bevarat mig som sin.

4. När en gång i livets morgon
D A7
G D E7 A7
till den gyllne port jag når.
D G
Då för Jesu stora kärlek
D A7 D
ock för mig den öppna står.



och en av de sju änglarna med de sju skålarna som var fyllda med de sju sista plågorna kom och talade till mig och sade: "Kom, jag skall visa dig bruden, Lammets hustru."

Och han förde mig i anden upp på ett stort och högt berg och visade mig den heliga staden Jerusalem, som kom ner ur himlen från Gud, full av Guds härlighet. Och den lyste som den dyrbaraste ädelsten, som en kristallklar jaspis.

Den hade en stor och hög mur och tolv portar, och vid portarna tolv änglar, och namn var skrivna där, namnen på Israels tolv stammar. I öster var tre portar, i norr tre portar, i söder tre portar och i väster tre portar. Stadsmuren hade tolv grundstenar, och på dem stod tolv namn, Lammets tolv apostlar.

Och han som talade till mig hade en måttstock av guld för att mäta staden och dess portar och dess mur. Staden var byggd i fyrkant och dess längd var som dess bredd. Och han mätte upp den med sin måttstock till tolv tusen stadier; längden, bredden och höjden var lika. Och han mätte upp muren till etthundrafyrtiofyra alnar efter människornas mått, som också var ängeln.

Muren var byggd av jaspis och staden var av rent guld, som var som rent glas. Grundstenarna i stadsmuren var av alla slags sköna ädelstenar. Den första grundstenen var av jaspis, den andra av safir, den tredje av kalcedon, den fjärde av smaragd, den femte av sardonyx, den sjätte av karneol, den sjunde av krysolit, den åttonde av beryll, den nionde av topas, den tionde av krysolit, den elfte av hyacint och den tolfte av ametist.

De tolv portarna var tolv pärlor, varje port av en enda pärla.

Och den breda gatan genom staden var av rent guld, som var som genomskinligt glas.



Uppenbarelseboken 21:9

G Hm C G C D7 G

Långt bort - om rym - der vi - da, läng - re än so - lar går,

Em H7 C G Am D7 G

hög - re än stjär - nor tind - rar den bed - jan - des suc - kar när.

Em H7 Em A7 D D7

An - den från stof - tets värl - dar lyf - ter sitt ving - e - par,

G Hm C G C D7 G

klap - par på him - la - por - ten och sö - ker sitt hem, sin Far.

G Hm C G C D7 G
2. Trång är världen vida, hjälplös var jordisk vän.
Em H7 C G Am D7 G
själen får ro och fäste allena i himmelen.
Em H7 Em A7 D D7
Mörkaste natt skall ljusna, bittraste kval få ro,
G Hm C G C D7 G
lär dig du blott att vandra på bönernas himlabro.

G Hm C G C D7 G
3. Ringaste barn som beder lever oändligt tryggt,
Em H7 C G Am D7 G
mäktar långt mer än hjälten som starkaste fästen byggt.
Em H7 Em A7 D D7
Måtte vi aldrig glömma, var vi i världen går,
G Hm C G C D7 G
att till Guds eget hjärta den bedjandes suckar går.

Barmhärtig och nådig är Herren, långmodig och stor i mildhet.
Han går icke ständigt till rätta och hyser ej vrede evinnerligen.
Han handlar icke med oss efter våra synder
och vedergäller oss icke efter våra missgärningar.

Ty så hög som himmelen är över jorden,
så väldig är hans nåd över dem som frukta honom.
Så långt som öster är från väster låter han våra överträdelser vara från oss.
Såsom en fader förbarmar sig över barnen
så förbarmar sig Herren över dem som frukta honom.
Ty han vet vad för ett verk vi äro. Han tänker därpå att vi äro stoft.

En människas dagar är som gräset, hon blomstrar såsom ett blomster på marken.
När vinden går däröver, då är det icke mer och dess plats vet icke mer därav.
Men Herrens nåd varar från evighet till evighet över dem som frukta honom.



Psaltaren 103, 8-18

O, sto - re Gud, när jag den värld be - skå - dar som du har ska - pat
 med ditt all - makts - ord. Hur där din vis - dom le - der li - vets trå - dar
 och al - la vä - sen mät - tas vid ditt bord. Då bris - ter
 sjä - len ut i lov - sångs - ljud O, sto - re Gud,
 o, sto - re Gud. Då bris - ter sjä - len ut i lov - sångs -
 ljud O, sto - re Gud, o, sto - re Gud.

2. När sommarvinden susar över fälten,
 när blommor dofta invid källans rand.
 När trastar drilla i de gröna täkten
 vid furuskogens tysta, dunkla rand.
 Då brister själen ut i lovsångsljud.
 O, store Gud, o, store Gud
 Då brister själen ut i lovsångsljud.
 O, store Gud, o, store Gud

3. När jag i bibeln skådar alla under
 som Herren gjort sen förste Adams tid,
 hur nådefull han varit alla stunder
 och hjälpt sitt folk ur livets synd och strid
 Då brister själen ut i lovsångsljud.
 O, store Gud, o, store Gud
 Då brister själen ut i lovsångsljud.
 O, store Gud, o, store Gud

4. När slutligt tidens alla höljen falla
 uti åskådning byter sig min tro.
 Och evighetens klara klockor kalla
 min frälsta ande till dess sabbatsro.

Då brister själen ut i lovsångsljud,
 tack, gode Gud, tack, gode Gud.
 Då brister själen ut i lovsångsljud,
 tack, gode Gud, tack, gode Gud.

Visor till gitarr

12

Frid och stilla ro, kärlek hopp och tro

Musik att minnas 